

ка, да исповѣда своитѣ грѣхове като вѣдницата и разбойника, и като сѣ зарече отъ тѣхъ и сѣ въздржи, тога сѣ очисти отъ грѣхуетѣ си и става достоенъ за сватото причащеніе, както дѣла Давидъ: „моето беззаконіе не покрѣхъ, исповѣдахъ го на господа и той ма прости. Само нѣе да сѣ покаеме като Давида, да пролѣеме за грѣхуетѣ си сѣлазы като Петра и да измыеме нашитѣ грѣхове; сѣ покаяніе, постъ молитвы и милостыня, чи тога Богъ твърде скоро ни удостоава да пріемнеме сватото причащеніе, около което стоатъ вожитѣ ангели сѣ страхъ: зашто, Богъ като види нашатъ вѣръ, надеждъ и чисто покаяніе, тога самъ той ны направа достойни за сватото причащеніе, което освящава и тѣлото и дѣшатъ, соединява ны сѣ Бога, направа ны страшни на дѣвола, на ангелитѣ любезни, а на Бога сынове, емѣже слава во вѣки вѣковъ, аминь.

ВѢДѢЛІА 6

ЗА ДВАТА БѢСНЫ.

Что намъ и тебѣ Іисусе
сыне божій, думать бѣснитѣ
въ днешното евангеліе.

Благослови отче!

Благочестивы хрістіяны слѣшатели! каквото дѣжда напоява и ѹплодава землатъ, тѣй и кожѣето слово (повченіе) напоява и ѹплодава чловѣческитѣ дѣши и сѣрца. И както земленнитѣ плодове хранятъ и веселатъ чловѣческото тѣло, тѣй и кожѣето слово храни и весели дѣшатъ, безъ което дѣшата сѣ отдѣла отъ Бога и става роуъ на дѣвола, каквото ѹче чѣете сега отъ евангеліето.

Отъ Матѣеа зачало ки.

Во онова време като отишелъ Іисусъ въ странатъ Гергесинскъ, срѣкшнахъ го двама бѣсни чловѣцы, които излѣзвахъ отъ гробищата, люти много: што никои не можеше да мине въ този пѣтъ. И викнаха: Іисусе сыне кожій, какво искашъ отъ насъ, и си дошелъ предъ времето да ны мѣчишъ. И имаше тамо да-